

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی اولین روز ماه مبارک رمضان از زبان امیر مؤمنان امام علی (ع)

حضرت علی (ع) در اولین روز ماه رمضان در مسجد کوفه این خطبه‌ی زیبا را ایراد فرمودند:

ای مردم! این ماه، ماهی است که خداوند، آن را بر ماه‌های دیگر برتری داده است، مانند برتری ما اهل بیت بر دیگر مردم و آن، ماهی است که درهای آسمان و درهای رحمت، در آن گشوده می‌شود و درهای آتش در آن بسته می‌گردند؛ و ماهی است که در آن ندا شنیده می‌شود و دعا مستجاب می‌گردد و گریه مورد ترحم قرار می‌گیرد.

ماهی است که در آن شبی وجود دارد که فرشتگان از آسمان فرود آمده، بر مردان و زنان روزه‌دار، به اذن پروردگارش تا طلوع سپیده سلام می‌دهند و آن شب، «شب قدر» است. دو هزار سال پیش از آنکه آدم (ع) آفریده شود ولایت من در آن شب، مقدر شد. روزه گرفتن آن، برتر از روزه‌داری هزار ماه است و عمل در آن برتر از عمل در هزار ماه است.

ای مردم! خورشید ماه رمضان بر مردان و زنان روزه‌دار، با رحمت می‌تابد و ماه آن با رحمت بر آنان نورافشانی می‌کند و هیچ روز و شبی از این ماه نیست، مگر آنکه پروردگار متعال، بر سر این امت، نیکی می‌افشاند. پس هر کس از ریزش نعمت الهی ذره‌ای بهره‌مند گردد، در روز دیدارش با خدا، نزد خدا، گرمی خواهد بود و هیچ بنده‌ای نزد خدا گرمی نگردد، مگر آنکه خداوند بهشت را جایگاه او قرار می‌دهد.

ای مردم! این ماه، ماهی است که خداوند، آن را بر ماه‌های دیگر برتری داده است، مانند برتری ما اهل بیت بر دیگر مردم؛ و آن، ماهی است که درهای آسمان و درهای رحمت، در آن گشوده می‌شود و درهای آتش در آن بسته می‌گردند؛ و ماهی است که در آن ندا شنیده می‌شود و دعا مستجاب می‌گردد و گریه مورد ترحم قرار می‌گیرد.

بندگان خدا! این ماه شما، همچون دیگر ماه‌ها نیست. روزهایش برترین روزهاست و شب‌هایش برترین شب‌ها و ساعاتش برترین ساعات است. آن، ماهی است که شیطان‌ها در آن در بند و زندانی‌اند؛ ماهی که خداوند در آن، روزی‌ها و اجل‌ها را می‌افزاید و میهمانان خانه‌اش را می‌نویسد؛ ماهی که اهل ایمان با آمرزش و رضای الهی، با شادی و نعمت‌های الهی و با خشنودی فرمانروای دادگر و توانا، پذیرفته می‌شوند.

ای روزه‌دار! در کار خویش نیک بنگر، که در این ماه، میهمان پروردگار خویش هستی. بنگر که در شب و روزت چگونه‌ای و چگونه اعضای خود را از نافرمانی خدا حفظ می‌کنی. بنگر تا مبادا شب در خواب باشی و روز در غفلت؛ پس این ماه بر تو بگذرد و بار گناهت همچنان بر دوشت مانده باشد؛ پس آنگاه که روزه‌داران پاداش‌های خود را می‌گیرند، تو از زیان‌کاران باشی و آنگاه که به کرامت فرمانروای خویش نائل می‌شوند، از محرومان گردید و آنگاه که به همسایگی با پروردگارشان سعادتمند می‌شوند، تو از طردشدگان باشی.

ای روزه‌دار! اگر از درگاه صاحبت رانده شوی، به کدام درگاه روی خواهی آورد؟ و اگر پروردگارت محروم سازد، کیست که روزی‌ات دهد؟ و اگر تو را خوار شمرد، کیست که اکرامت کند؟ و اگر ذلیلت ساخت، کیست که عزتت بخشد؟ و اگر تو را وا گذاشت، کیست که یاری‌ات کند؟ و اگر تو را در جمع بندگان‌ش نپذیرفت، بندگی‌ات را به آستان چه کسی خواهی برد؟ و اگر از خطایت درنگذشت برای آمرزش گناهانت به که امید خواهی بست؟ و اگر حق خویش را از تو طلبید، حجت تو چه خواهد بود؟

ای روزه‌دار! در شب و روزت با تلاوت کتاب خدا، به او تقرب بجوی، که همانا کتاب خدا، شفیع است که روز قیامت، شفاعتش برای قرآن‌خوانان پذیرفته است و با خواندن آیات آن، از درجه‌های بهشت بالا می‌روند.

مژده ای روزه‌دار! تو در ماهی هستی که روزه‌داری‌ات در آن، واجب، نفس کشیدنت در آن، تسبیح، خفتنت در آن، عبادت، طاعتت در آن، پذیرفته، گناهت در آن آمرزیده،

صداهايت در آن شنیده شده، و مناجات در آن مورد ترحم است. از حبيبم پيامبر خدا شنيدم که می فرمود:

خداوند متعال را در هنگام افطار هر شب ماه رمضان، آزاد شدگانی از آتش است که شمار آنان را کسی جز خداوند نمی داند. شمار آنان، نزد او بر علم غیب است. پس چون آخرين شب این ماه شود، خداوند به شمار همه ی کسانی که در تمام این ماه آزاد کرده، آزاد خواهد نمود.

کاش در این رمضان لایق دیدار شوم

سحری با نظر لطف تو بیدار شوم

کاش منت بگذاری به سرم مهدی جان

تا که هم سفره ی تو لحظه افطار شوم

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

اللهم عجل لوليک الفرج